

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 8981-06-24 גבעתי ואח' נ' פרי

בפני כבוד השופטת כריסטינה חילו-אסעד

הרצל שלומי גבעתי
בעצמו

בעניין: הקובל:

נגד

איציק פרי
ע"י ב"כ עוה"ד אלון בן זיו

הנאשם:

החלטה

עניינה של החלטה זו הוא בבקשת הנאשם להורות על ביטול הקובלנה.

כתב הקובלנה מייחס לנאשם עבירה של פרסום לשון הרע, לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965.

הקובלנה הוגשה תחילה עלידי שלושה קובלים. הקובל דכאן, בת זוגו ובנו, עורך דין במקצועו. בדיון מיום 29.01.2025 ביקשה בת הזוג להסתלק מכתב הקובלנה, והקובל הודיע כי היא תשמש עדת תביעה, ותיקן את כתב הקובלנה בכתב ידו בהתאם. בהמשך, הודיע בנו של הקובל כי גם הוא חוזר בו מכתב הקובלנה, ככל שהיא נוגעת אליו, וביום 30.06.2025 ניתנה החלטה בדבר מחיקתו כקובל. עוד נקבע כי הקובל יגיש כתב קובלנה מתוקן פעם נוספת.

לכתב הקובלנה המתוקן (כמו גם לכתב הקובלנה המקורי) צורפו נספחים רבים. בהחלטתי מיום 03.07.2025 הוריתי על מחיקת כתב הקובלנה ועל הגשת קובלנה חדשה ללא צירוף הנספחים, שמקומם להיות מוגשים בשלב שמיעת הראיות, בהתאם לסדרי הדין הפליליים – כפי שגם הובהר בתחילת הדרך, והקובל פעל בהתאם. בנוסף, כתב הקובלנה המתוקן כולל סעיפים חדשים שלא הובאו בכתב הקובלנה המקורי והכוללים, בעיקר, התייחסות לפרסומים שונים שפרסם הנאשם כנגד הקובל ובני משפחתו בשנת 2020, וזאת בנוסף לפרסום משנת 2024 מושא כתב הקובלנה המקורי.

זהו כתב הקובלנה שהנאשם מבקש כעת לבטלו (להלן ייקרא: כתב הקובלנה).

לטענת ההגנה, כתב הקובלנה – שתוקן לאחרונה בפעם השלישית – אינו עומד באמות המידה שנקבעו בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**) שכן תיקון כתב הקובלנה מרחיב את החזית באופן משמעותי עד אשר מהווה כתב קובלנה חדש לחלוטין. נטען כי כתב הקובלנה אינו עומד בהוראות סעיף 85 לחסד"פ משום שקיימות בו טענות שאינן קשורות לעבירה וכן הפניה לנספחים; עוד נטען כי כתב הקובלנה מתייחס לאירועים שהתרחשו בשנת 2020 והוגש בשיהוי קיצוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 8981-06-24 גבעתי ואח' נ' פרי

ובסתירה להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.1202 "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום"; בנוסף, נטען שכתב הקובלנה עומד בסתירה לסעיף 4 לחסד"פ המורה שאין לצרף תביעה אזרחית למשפט פלילי. משכך, ההגנה ביקשה להורות על ביטול כתב הקובלנה ולחלופין להורות על הפקדה בסך 25,000 ₪ לכל הפחות, וזאת לאור סיכויי הקובלנה, חיוניותה ועמידת הקובל על כתב הקובלנה.

לטענת הקובל, כתב הקובלנה הוגש בתוך פרק זמן סביר, בהתאם להחלטת בית המשפט, וכי החלטה על ביטולו מקומה רק אם מתקיימות נסיבות חריגות או שימוש לרעה בהליך. הקובל ציין, כי לא קיימת מניעה משפטית לניהול הליך פלילי במקביל להליך אזרחי. בהחלטתי מיום 03.08.2025 הקובל נתבקש להתייחס, באופן מפורש, גם לעובדה שלכתב הקובלנה העדכני נוספו פרסומים משנת 2020, שלא הוזכרו בכתב הקובלנה המקורי וזאת מבלי שהוגשה בקשה לתיקון כתב הקובלנה שעניינה הרחבת חזית והוספת עובדות ואישומים ומבלי שניתנה החלטה מפורשת בעניין. בתגובה, הקובל ציין כי אין מדובר בהרחבת חזית אלא בצירוף עובדות שיש בהן כדי להוכיח דפוס פעולה שיטתי מצד הנאשם. הקובל גם הפנה בתגובתו המשלימה למובאות משפטיות שלא אותרו במאגרים המשפטיים, ולכך אתייחס בהמשך.

לאחר שקילת טיעוני הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה לביטול הקובלנה, לצד מחיקת חלקים מכתב הקובלנה.

1. לטענת הנאשם, כתב הקובלנה אינו עומד באמות המידה שנקבעו בחסד"פ. עוד טוען הנאשם שכתב הקובלנה מרחיב חזית ביחס לקובלנה המקורית. אכן, עיון בכתבי הטענות מלמד שכתב הקובלנה המקורי כלל – בכל הנוגע לקובל דכאן, פרסום משנת 2024. בעוד שלכתב הקובלנה הנוכחי, לאחר התיקון, נוספו מספר פרסומים, לרבות כאלו שנעשו בשנת 2020 ואשר לא נכללו מלכתחילה בקובלנה המקורית.

2. הקובל טען תחילה שכתב הקובלנה הוגש בהתאם להחלטת בית המשפט, לפיה היה עליו להגיש קובלנה מתוקנת לאחר מחיקת הקובלנה על ידי בנו. בהמשך, הבהיר הקובל כי "הקובלנה המתוקנת לא נועדה לשנות את מהות הקובלנה או להוסיף עבירות חדשות אלא להאיר את תמונת המצב המלאה של מסכת ההתנהלות הפלילית לכאורה מצד הנאשם כלפי הקובל ובני משפחתו, באופן המעיד על שיטתיות תבנית חוזרת ודפוס פעולה מובהק של הנאשם". עוד הדגיש: "אין מדובר בכתב אישום חדש או הרחבת חזית, אלא בתיקון שנעשה בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, לאחר פרישת יתר הקובלים, אשר כלל התאמות טכניות וארגוניות, וכן תוספת של עובדות אשר נועדו לחזק את התמונה הכוללת – ולא ליצור עילה נפרדת או עצמאית". בהמשך ציין הקובל כי התיקון נועד לביסוס היסוד הנפשי ואינו חורג מהמסגרת המקורית של הקובלנה. לתימוכין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 8981-06-24 גבעתי ואח' נ' פרי

בטענותיו צירף הקובל מובאות משפטיות שלא ניתן היה לאתרן במאגרים וכן מובאה נוספת שאינה רלוונטית לעניין הנדון.

3. ההוראה שניתנה לקובל להגיש כתב קובלנה מתוקן נבעה אך ורק מן הצורך להעמיד כתב קובלנה רלוונטי ועדכני לאחר מחיקת בנו של הקובל, ולאור השינויים המהותיים מאז הגשת כתב הקובלנה המקורית ועד להסתלקות שניים מתוך שלושת הקובלים ממנו. לא היה מקום שהקובל, תחת הכסות של אותה ההחלטה, יתקן את כתב הקובלנה על ידי הוספת עובדות והתייחסויות חדשות מבלי שהבקשה תידון באופן מפורש ומבלי שהקובל יבהיר מדוע אירועים אלו לא נכללו בכתב הקובלנה מלכתחילה. שכן, על פניו – אין מדובר באירועים חדשים שלא היו ידועים לו ולא היתה מניעה להתייחס גם אליהם בכתב הקובלנה המקורי.

שעה שהקובל הבהיר, כמפורט, שצירוף האירועים הישנים לא נועד לשם ייחוס עבירות נוספות לנאשם – נשאלת השאלה האם יש מקום להתיר לקובל לתקן את כתב הקובלנה על ידי הוספת אירועים ישנים לשם חיזוק התמונה הכוללת והוכחת היסוד הנפשי, כטענתו, והאם כתב הקובלנה בנוסחו הנוכחי עונה על תנאי החסד"פ באשר לניסוח כתבי אישום. וככל שהתשובה לשאלה האחרונה בשלילה, מהו הסעד המתאים.

4. כידוע, סעיף 92(א) לחסד"פ מאפשר לבית המשפט, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן את כתב האישום, להוסיף עליו או לגרוע ממנו, כאשר המבחן הוא מתן הזדמנות סבירה לנאשם להתגונן. במסגרת שקילת הבקשה יש לשקול את טיב התיקון, השלב הדיוני בו נמצא ההליך בעת הגשת הבקשה ולערוך את האיזון הנדרש בין התנהלות הקובל לבין זכויות הנאשם [ר' רע"פ 2581/14 יקותיאל נ' מדינת ישראל, 12.2.15; ע"פ 5019/09 חליוה נ' מדינת ישראל, 20.08.2013; ע"פ 63/79 עוזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 606 (1979); ת"פ 15-05-28759 (מח' י-ם) מדינת ישראל נ' מלכה, 20.11.16].

5. מבחינת השלב הדיוני, בהליך שלפניי, טרם נמסרה תגובת הנאשם לכתב הקובלנה. על כן, אין מניעה עקרונית להתיר לקובל לתקן את כתב הקובלנה בכפוף להצהרתו שכל חומר החקירה הרלוונטי הועמד לעיון ב"כ הנאשם.

6. אשר לאופן ניסוח כתב הקובלנה, סעיף 70 לחסד"פ קובע כי הוראות החוק חלות גם על קובלנה. סעיף 85 לחסד"פ קובע כי כתב אישום יכול את הפריטים הבאים: שם בית המשפט שאליו הוא מוגש, ציון מדינת ישראל כמאשים או שם הקובל ומענו, שם הנאשם ומענו, תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם, ציון הוראות החיקוק שלפיו מואשם הנאשם, ושמות עדי התביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 8981-06-24 גבעתי ואח' נ' פרי

כתב האישום אמור אפוא לכלול, בפרק העובדות, את תיאור העובדות המהוות בסיס לעבירה הנטענת. אמנם לעיתים מתעורר צורך להוסיף לכתב האישום רקע עובדתי שיאפשר להבין את ההקשר בו נעברה העבירה הנטענת, אך יש לצמצם את דברי הרקע אך ורק לפרטים הנדרשים לצורך הבנת האישומים או כאשר קמה הצדקה ממשית לכך. שכן, הוספת פרטים מיותרים עלולה לגרום לעיוות דין לנאשם ככל שיש בהם כדי להשחיר או לפגוע בהגנתו [ר' ת"פ (שלום נצ')-3756-11-09 **מדינת ישראל נ' אמנון מסילות בע"מ** (נבו 27.10.2010)]. והשוו: הנחיית פרקליט המדינה 3.1 – הכנה וניסוח כתב אישום (15.09.2024). כך קובעת ההנחיה בסעיף 2:

"מדובר במסמך פורמלי, שיש לנסחו בקפידה, בדייקנות ובשפה ראויה. בנוסף לכך ראוי שכתב האישום, ככתב טענות המוגש מטעם התביעה, יציג את עמדת המדינה באופן סדור ומשכנע" ובסעיף 7 "כתב האישום מגדיר את מסגרת ההליך – את המסד העובדתי, את הוראות החיקוק ואת שמותיהם של עדי התביעה. ככלל, מסגרת זו לא תיפרץ במהלך ההליך, אלא אם כתב האישום תוקן או במסגרת הרשעה לפי סעיף 184 לחוק". ההנחיה גם מתייחסת לכך שלעיתים מתעורר צורך לכלול עובדות או נסיבות רקע מחמירות בכתב האישום, שאינן קשורות במישרין לאישום המיוחס לנאשם. לצד הקביעה כי יש להימנע מלהכליל בכתב האישום עובדות מחמירות שיש בהן משום השחרת פני הנאשם, קובעת ההנחיה סדרה של הוראות כאשר מתעורר צורך לציין עובדות רלוונטיות להבנת הרקע לאישום, ובכללן החובה לכלול את העובדות המחמירות תחת פרק ספציפי שכותרתו "עובדות רקע" (ראו: סעיפים 44–49).

עיון בכתב הקובלנה מלמד כי היא אינה עומדת באמות המידה להגשת כתב אישום – בשני אופנים:

ראשית, הוא כולל אמירות שאינן נכללות בגדרי סעיף 85 לחסד"פ – לרבות הערכות ערכיות של הקובל באשר למעשים ולעונש הראוי. כך למשל ב"חלק הכללי לאישום": בסעיף 1 מציין הקובל כי עניינה של הקובלנה במעשה "חמור מאין כמותו"; בסעיף 6 מתייחס הקובל למימוש "כוונותיו הזדוניות" של הנאשם; בסעיף 7 מצהיר הקובל כי אין בכוונתו לעבור על הסדר הטוב ומבקש מבית המשפט למצות את מלוא חומרת הדין עם הקובל, ולהטיל את העונש המקסימלי, טענות שאין מקומן בכתב האישום אלא, אם בכלל, בשלב הטיעון לעונש; סעיף 8 מתייחס לכך שהקובל שומר על זכויותיו לנקוט בהליכים עתידיים; סעיף 9 מציין כי הוגשו אינספור תלונות קודמות וכי הנאשם הפר צווי הרחקה; וסעיף 10 מתייחס להגשת תביעה אזרחית (בעניינה יורחב בהמשך). מדובר באמירות החורגות מציון עובדות כתב האישום ואף חורגות מכל צורך, ככל שהתעורר, לציין דברי רקע לכתב האישום.

שנית, סעיפים 1 עד 10 בפרק "האישום" מתארים אירועים קודמים, משנת 2020, שנמצאים על סיפה של תקופת ההתיישנות. בניגוד להצהרתו כי מדובר בתוספת שנועדה להבהיר את הרקע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 8981-06-24 גבעתי ואח' נ' פרי

וההקשר, הקובל בחר לכלול סעיפים אלו בפרק "האישום" ובתת הפרק "תיאור העובדות המהוות את העבירה". בתגובתו העדכנית הקובל ציין כי אינו מבקש להרשיע את הנאשם בגין הפרסומים משנת 2020, בנסיבות אלו, אין מקום לכלול אותם בפרק האישום. זאת ועוד, ספק רב בעיני גם אם יש באיזכור אירועים שלא התרחשו בסמיכות לפרסום המקורי משנת 2024, כדי לתרום להבנת הפרסום או לסייע בהבהרת התמונה הכוללת מושא כתב הקובלנה, כטענת הקובל. רוצה לומר, עניינו של הפרסום הספציפי ייבחן בכלים הראייתיים המתאימים, בבוא העת וככל שהתיק ינוהל. בכלל זה תיבחן ההצדקה הראייתית בדבר חיוניות הפרסומים הקודמים להוכחת האשמה, כמו גם מידת הרלוונטיות שלהם לאישום הנוכחי, מעבר להשחרת פני הנאשם באמצעות פרסומים ישנים אשר לא הוגש בעניינם כתב אישום או כתב קובלנה. לא קיימת הצדקה ממשית להתייחס אליהם במסגרת כתב הקובלנה והכללתם מהווה אפוא בפגם בניסוח כתב האישום, כמשמעו בסעיף 149(3) לחסד"פ.

אשר לנפקות הפגם, סעיף 150 לחסד"פ מאפשר לבית המשפט, בקבלו טענה מקדמית, לבטל את כתב האישום או להורות על תיקונו. בנסיבות העניין, חרף ההתפתחות האבולוציונית של כתב הקובלנה מיום הגשתו ועד עתה, הן מבחינת ניסוחו והן מבחינת היקף הקובלים, והצורך בעריכת תיקונים חוזרים – אני סבורה כי האיזון הראוי יושג באמצעות תיקון כתב הקובלנה כך שייכלל בו סעיף 11 בלבד לפרק "האישום" ובו מפורטים הפרסומים משנת 2024 (אשר נכללו גם בכתב הקובלנה המקורי).

על כן, אני מורה על מחיקת סעיפים 1 עד 10 (למעט סעיף 2) מהפרק "חלק כללי לאישום" ועל מחיקת סעיפים 1 עד 10 מהפרק "האישום" בכתב הקובלנה המתוקן.

7. טענה נוספת של הנאשם היא שכתב הקובלנה הוגש בשיהוי קיצוני ושלא בהתאם להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.1202 – משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום. במסגרת טענה זו מכון הנאשם לפרסומים משנת 2020. אלא שלאור החלטתי לעיל בדבר מחיקת הסעיפים הרלוונטים לפרסומים אלו מכתב הקובלנה, מתייתר הדיון בטענה זו.

8. הטענה לפגם בשל הפנייה לנספחים שנגרעו. הנאשם טוען כי כתב הקובלנה המתוקן מפנה, מילולית, לנספחים, אף שאלו נגרעו בהוראת בית המשפט. אכן, מדובר בפגם אולם לא כזה היוורד לשורש כתב הקובלנה ומצדיק את ביטולו.

9. הטענה לפיה כתב הקובלנה הוגש בניגוד לסעיף 4 לחסד"פ. סעיף זה קובע: **"אין מצרפים תביעה אזרחית למשפט פלילי"**. לפי טענה זו, הקובל הזכיר בסעיף 10 לחלק הכללי בכתב הקובלנה שהגיש בשנת 2021 תביעה אזרחית בגין לשון הרע, בה ניתן פסק דין – ויש באיזכור זה משום פגם בקובלנה המצדיק את ביטולה. אלא, שעיון בנוסח הסעיף מלמד שלא לכך כיוון המחוקק. סעיף 4 הועתק לחסד"פ מסעיף 208 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה–1965, וכך נכתב בדברי ההסבר:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 8981-06-24 גבעתי ואח' נ' פרי

"תביעה אזרחית: האפשרות הקיימת כיום לצרף תביעה אזרחית לתביעה פלילית לפי סעיף 3 לחוק הפרוצדורה הפלילית העותמני תבטל (סעיף 207). הצירוף של התביעה הפלילית והאזרחית אינו רצוי, ולמעשה כמעט ואינו נוגח. אין בהוראה זו כדי לשנות מהוראות סעיף 31 לחוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה), תשי"ד-195, שלפיו יכול בית המשפט לחייב נאשם בפלילים לשלם לאדם שניזק על ידי העבירה סכום עד 500 לירות בתור פיצוי על הנזק או הסבל שנגרמו לו" (ראו: ה"ח 548, תשכ"ג, בעמ' 202).

לאמור, המחוקק אסר צירוף של תביעה אזרחית למשפט פלילי, בבחינת קיום דיון בשני ההליכים במסגרת אותה התדיינות משפטית. אולם אין בכך בכדי למנוע איזכור עצם קיומו של הליך אזרחי מקביל בין הצדדים במסגרת כתב טענות פלילי. על כן, יש לדחות טענה זו של הנאשם ככל שהיא נוגעת לסעיף 4 לחסד"פ. ברם, בהחלטתי לעיל הוריתי גם על מחיקתו של סעיף זה מכתב הקובלנה שכן העובדה שהקובל הגיש בשנת 2021 תביעה אזרחית כנגד הנאשם איננה עובדה רלוונטית לאישום שיש לציין במסגרת כתב הקובלנה שעניינה פרסום משנת 2024.

10. אשר להפניה להליכים שלא קיימים במאגרים. בתגובתו מיום 05.08.2025 הפנה הקובל למספר החלטות שלא אותרו במאגרים המשפטיים. הקובל נתבקש באופן מפורש לצרף אסמכתאות אלו אולם נמנע מלעשות כן עד למועד כתיבת החלטה זו. נראה אם כן, והדברים כמובן נכתבים בזהירות המתבקשת (שכן לא נשמעה עמדת הקובל בעניין), שהמובאות המשפטיות הספציפיות שלא אותרו במאגרים נכתבו תוך הסתייעות בכלי בינה מלאכותית ומבלי שתוכנן נבדק על ידי הקובל. בתי המשפט נדרשו, לא אחת, בעת האחרונה לדיון במקרים דומים בהם נכתבו כתבי טענות באמצעות כלי בינה מלאכותית תוך הפנייה לפסיקה שאינה קיימת, והדגישו את אחריות עורכי הדין בנושא זה ואת חובתם לבדוק ולוודא את אמינות ודיוק המובאות המשפטיות בכתבי טענותיהם [ר' בג"ץ 38379-12-24 פלונית נ' בית הדין השרעי לערעורים ירושלים (23.2.2025); בג"ץ 23602-01-25 העמותה לקידום זכויות הכלבים נ' שר החקלאות (28.2.2025); ת"א (מחוזי חי') 31828-07-24 גדבאן נ' רשות מקרקעי ישראל (6.8.2025); תלה"מ (פתח תקוה) -12-32301 24 אלמונית נ' פלוני (29.4.2025)]. הקובל שלפניי בחר לייצג את עצמו ואינו מיוצג עלידי עורך דין, אולם אין בכך בכדי לבטל את אחריותו או להקל ראש בחשיבותה של התנהלות אחראית וזהירה במסגרת הגשת כתבי טענות לבית המשפט.

על כן, אני מורה על מחיקת ההפניות הרלוונטיות בפסקאות 1 ו-4 מתגובתו האחרונה של הקובל (06.08.2025). הקובל יתייחס בדיון הקרוב לשאלה מדוע שלא להטיל עליו הוצאות בגין האופן בו נוסחה תגובה זו על ידו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 8981-06-24 גבעתי ואח' נ' פרי

סיכומם של דברים -

לאור האמור לעיל, בכפוף להחלטה בדבר מחיקת חלקים מכתב הקובלנה – הבקשה לביטול כתב הקובלנה נדחית.

כתב קובלנה מתוקן הכולל את הסעיפים שנותרו (ואלו בלבד), בהתאם למפורט בסעיף 6 לעיל, יוגש בתוך 5 ימים.

הנאשם ישיב לאישום בדיון הקרוב.

אשר לבקשה לחייב את הקובל בהפקדת ערובה בסך 25,000 ₪, בהעדר הסמכה חוקית מפורשת לא מצאתי להיעתר לבקשה. מובן שאין בכך בכדי למנוע חיוב הקובל בהפקדת ערובה לשם כיסוי הוצאות העדים שיוזמנו, ככל שההליך יתנהל, בהתאם לתקנה 11 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד–1974 או בחיוב הקובל בפיצוי הנאשם, ככל שיזוכה, לפי הוראת סעיף 80(א) לחוק העונשין.

ניתן היום, ז' אלול תשפ"ה, 31 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.

כריסטינה חילו-אסעד, שופטת

